

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 2.2.2001
KOM(2001) 61 endelig

BIND I

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Rapport om Bulgarien med henblik på vedtagelsen af forordningen om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for denne forpligtelse

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Rapport om Bulgarien med henblik på vedtagelsen af forordningen om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for denne forpligtelse

Den 1. december 2000 indgik Rådet (retlige og indre anliggender) en politisk aftale om Kommissionens forslag til en forordning om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for denne forpligtelse. Ifølge denne aftale, som bekræfter Kommissionens forslag, står Bulgarien på positivlisten, og bulgarske statsborgere vil være fritaget for visumpligt fra den dato, hvor forordningen træder i kraft.

Rådet (retlige og indre anliggender) vedtog samtidig følgende erklæring:

"Inden vedtagelsen af denne forordning anmoder Rådet Kommissionen om inden to måneder at forelægge det en rapport om de foranstaltninger, som Bulgarien har truffet for at forhindre personer fra Bulgarien i at indvandre og opholde sig ulovligt i medlemsstaterne og for at repatriere disse personer, samt de forpligtelser, som Bulgarien har truffet over for Fællesskabet og dets medlemsstater på dette område, og om overholdelsen af disse forpligtelser. Rådet anmoder med henblik herpå Kommissionen om at optage kontakt med de bulgarske myndigheder".

På grundlag af denne erklæring skrev kommissærerne Antonio Vitorino og Günter Verheugen den 18. december 2000 til den bulgarske udenrigsminister, Nadezhda Mihailova, og forelagde hende en liste over emner, der har interesse for udarbejdelsen af Kommissionens rapport. Kommissionen modtog Bulgariens skriftlige bemærkninger den 8. januar 2001. Disse bemærkninger samt yderligere oplysninger og præciseringer, som Kommissionens tjenestemænd modtog på et besøg i Sofia den 15.-16. januar 2001, danner grundlag for denne rapport.

1. Ulovlig indvandring

1.1 Retsgrundlag og administrativ praksis

Dokumentsikkerheden for bulgarske statsborgere

Med loven om bulgarske identitetspapirer blev der fra 1. april 1999 indført nye typer af almindelige pas, diplomatpas og sømandspas. Disse tre typer pas har en række sikkerhedselementer, som skal beskytte dem mod efterligning og forfalskning (f.eks. laserprintes personoplysningerne, det digitale farvefoto og indehaverens digitale underskrift i det felt på persondatasiden, der kontrolleres med det blotte øje; persondatasiden er lamineret med en tynd, gennemsigtig OVD-film (Optically Variable Devices - optisk variable mærker).

Ifølge loven er fristen for udskiftning af pas den 31. december 2000. Fra det tidspunkt må bulgarske statsborgere kun rejse udenlands, hvis de har et pas af den nye type. Under Kommissionens besøg i januar bekræftede de bulgarske myndigheder, at dette er blevet gennemført. De bekræftede også, at der pr. 20. december 2000 i alt var udstedt 1 526 701 nye pas. De bulgarske myndigheder anslår det samlede antal nye pas, som vil blive udstedt, til 3 150 000. De bulgarske myndigheder har bekræftet, at antallet af ansøgninger om nye pas

allerede er faldet fra et højdepunkt på over 150 000 i august til 66 000 i december, hvilket tyder på, at de, der har brug for nye pas, har kunnet få dem, og at andre vil kunne få dem, når de ønsker at rejse til udlandet.

De bulgarske diplomatiske og konsulære repræsentationer kan kun udstede midlertidige pas til bulgarske statsborgere i udlandet, som ikke har et gyldigt pas (f.eks. hvis de endnu ikke har et nyt pas, eller hvis deres pas er udløbet). Ansøgninger om nye pas sendes via udenrigsministeriet til den nationale polititjeneste i Sofia.

I tilfælde af tab eller tyveri af et pas skal indehaveren indgive en skriftlig erklæring til den nærmeste politistation (eller til den diplomatiske eller konsulære repræsentation).

De nye pastyper udstedes af den nationale polititjeneste (identitetspapirafdelingen i Sofia eller de regionale kontorer). Indenrigsministeriet har udarbejdet strenge regler og procedurer for håndtering af blankopas og de formularer, der bruges i forbindelse med udstedelsen af nye pas. Et særligt informationssystem gør det muligt at følge med i dokumenternes og hjælpematerialernes vej fra produktionsstedet (levering) til det endelige produkt (nyt dokument).

De pas, for hvilke der er indgivet en skriftlig erklæring om tab eller tyveri til den ansvarlige myndighed, erklæres ugyldige via det bulgarske informationssystem for udstedelse af identitetspapirer. Der er online-adgang til oplysningerne om ugyldige pas ved alle grænseovergangssteder. Systemet indeholder også oplysninger om tidligere tabte pas, så det skulle være muligt at opdage "regelmæssige" tab og dermed afsløre mistænkelige tilfælde.

Dokumentsikkerheden for personer, der ikke er bulgarske statsborgere

Rejsedokumenterne for flygtninge og statsløse har de samme sikkerhedselementer som pas for bulgarske statsborgere.

Identitetskort for udlændinge (*midlertidigt kort for udlændinge, kort for udlændinge med længerevarende ophold i Bulgarien, kort for udlændinge med fast ophold i Bulgarien*) og for flygtninge (*midlertidigt kort for flygtninge, kort for flygtninge*) udstedes som plastikkort og har en række sikkerhedselementer (indehaverens underskrift, et digitalt farvefoto og en digital underskrift laserprintes; kortets forside omfatter selvklæbende mærkater med optisk variable mærker (OVD)).

Krav og betingelser for passage af grænsen

Udlændingeloven: For at kunne rejse lovligt ind i Bulgarien skal udenlandske statsborgere benytte de foreskrevne grænseovergangssteder (artikel 17), og de skal være i besiddelse af gyldige rejsedokumenter og om nødvendigt et visum (artikel 8). Der kan ikke længere udstedes visum ved grænsen.

Udlændingeloven: I henhold til artikel 10, stk. 1, nægtes udlændinge, som man ved er involveret i menneskehandel og indsmugling af mennesker til landet, visum og indrejse i landet.

Sanktioner for ulovlig passage af grænsen

Straffeloven: I henhold til artikel 279 straffes en person, der rejser ind i landet eller krydser statsgrænsen, enten uden tilladelse fra de ansvarlige myndigheder eller med tilladelse, men

uden for grænseovergangsstederne, med frihedsberøvelse i op til fem år og en bøde på op til 30 000 BGN. (**Note:** BGN (ny) fra 1. til 31. januar 2001: 1,955830 BGN = 1 EUR).

Sanktioner for falske og forfalskede dokumenter

Straffeloven: Ifølge straffelovens artikel 308 straffes fremstilling og anvendelse af falske og forfalskede dokumenter med "frihedsberøvelse i op til fem år".

Udlændingeloven: Ifølge artikel 80, stk. 1, nr. 2, sammenholdt med artikel 10, stk. 1, nr. 7, kan indenrigsministeren, når en udenlandsk statsborger forsøger at rejse ind i eller rejse gennem Bulgarien ved hjælp af falske eller forfalskede dokumenter, udstede en ordre, der fratager den pågældende retten til at opholde sig i landet.

Sanktioner for ulovlig udvandring til medlemsstaterne

Den bulgarske lov om identitetspapirer: Ifølge artikel 76 i dens nuværende udformning får bulgarske statsborgere, der har overtrådt et andet lands indvandringslov eller er blevet udvist af et andet land, forbud mod at forlade Bulgarien i et år.

Sanktioner for at medvirke til ulovlig indvandring/udvandring

Straffeloven: Ifølge artikel 280 straffes en person, der fører en anden person over statsgrænsen, enten uden de ansvarlige myndigheders tilladelse eller med tilladelse, men uden for grænseovergangsstederne, med frihedsberøvelse i op til seks år og en bøde på op til 1 mio. BGN.

Udlændingeloven: Artikel 51 omhandler det administrative og strafferetlige ansvar, der påhviler de ansatte i transportselskaberne, mens rejseselskaber kan pålægges økonomiske sanktioner. Hvis de ansatte ikke overholder deres forpligtelser som omhandlet i udlændingeloven, straffes de med en bøde på op til 5 000 BGN, og den juridiske person straffes med en økonomisk sanktion på op til 6 000 BGN.

1.2. Visumpolitik

Lande med visumpligt

Bulgarien er i gang med at bringe sin visumpolitik i overensstemmelse med fællesskabsretten. I 1999 indførte Bulgarien visumpligt for statsborgere fra Cuba og Bosnien-Hercegovina, og i 2000 indførte man visumpligt for statsborgere fra Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Kasakhstan, Kirgisistan, Moldova, Tadsjikistan og Turkmenistan. Som følge af en beslutning fra december 2000 har Bulgarien også indledt procedurerne for indførelse af visumpligt for statsborgere fra Georgien, Rusland, Ukraine og Tunesien. Bulgarien har for øjeblikket en ordning om fritagelse fra visumpligt over for Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Udstedelsesprocedurer

Visa udstedes af de bulgarske diplomatiske og konsulære repræsentationer. Pr. 31. december 2000 var udenrigsministeriets visumcenter forbundet med 60 bulgarske repræsentationer. Der er ved at blive oprettet forbindelser til de resterende 20 repræsentationer. Ved hjælp af denne online-forbindelse sendes alle visumansøgninger til visumcentret, som efter at have konsulteret indenrigsministeriets database udsteder eller afslår at udstede visum. Visumcentret

er også forbundet med alle grænseovergangsstederne. Kommissionens besøg i januar omfattede et besøg i visumcentret og en demonstration af dets arbejde.

1.3 Grænseovervågning og -kontrol

Personale

Det samlede antal ansatte ved den nationale grænsepolititjeneste pr. 18. oktober 2000 er 8 751, hvoraf 4 707 er professionelle politifolk og 4 044 værnepligtige. Den udskiftning af de værnepligtige med professionelle politifolk, som nu er i gang, vil være afsluttet i marts 2002.

Centret for specialisering og uddannelse af det nationale grænsepolitisk personale i Pazardjik blev oprettet i oktober 2000 som led i gennemførelsen af Phare-partnerskabsprojektet med Tyskland for at skabe den nødvendige struktur for en effektiv, specialiseret uddannelse af grænsepolitiet.

Der blev i 1999 og 2000 afsløret en række korruptionssager i den nationale grænsepolititjeneste. Der blev gennemført disciplinære foranstaltninger mod de involverede embedsmænd (12 sager i 1999 og 13 sager frem til 20. december 2000). For at forbedre forebyggelsen af korruption er der blevet oprettet et udvalg i den nationale grænsepolititjeneste, som skal beskæftige sig med tegn på korruption og information om korruptionssager og træffe yderligere forebyggende foranstaltninger. Hver måned informeres alle ansatte i den nationale grænsepolititjeneste om korruptionssagerne.

Udstyr

På nuværende tidspunkt kontrolleres den grønne grænse ved hjælp af otte bulgarske mobile infrarøde MUSON- og SNOG-systemer; grænsepolitiets patruljer er udstyret med 236 bærbare optiske apparater til brug i mørke. Adgangen til området ved den grønne grænse kontrolleres af et alarmsystem, som er fuldt funktionsdygtigt på en strækning af 350 km (hele grænsen med Tyrkiet er dækket).

Det automatiske informationssystem for grænsekontrol, som omfatter 222 edb-arbejdsstationer ved grænseovergangsstederne, gør det muligt at registrere alle personer, der krydser grænsen. Siden oktober 2000 har man anvendt et automatisk system til identifikation af fingeraftryk. Edb-arbejdsstationerne er installeret ved de vigtigste grænseovergangssteder.

Ti grænseovergangssteder (Varna, Burgas, Malko Turnovo, Kulata, Vidin, Ruse, Kapitan Andreevo, lufthavnen i Sofia, Gyueshevo og Kalotina) anvender DOCUBOX-udstyr til sekundær kontrol.

Som led i Phare 1999 og Phare 2000 investerede Kommissionen 16,5 mio. EUR i kommunikationsudstyr og køretøjer, der skal anvendes ved den blå grænse ved Sortehavet og den grønne grænse til Tyrkiet.

Grænsekontrol

Indenrigsministeriets informationssystem konsulteres, før udenlandske statsborgere får lov til at rejse ind i landet, for at finde ud af, om de er underlagt restriktioner.

Gyldigheden af de visa, der er udstedt, kan kontrolleres online takket være forbindelsen til indenrigsministeriets visumcenter.

Alle pas (for bulgarske statsborgere og udlændinge) stemples ved indrejsen til og udrejsen fra bulgarsk område.

Grænsesamarbejde med nabolandene

Bulgariens grænsesamarbejde er baseret på de eksisterende bilaterale aftaler med Grækenland, Rumænien, Tyrkiet, Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

2. Repatriering af ulovlige indvandrere til Bulgarien

2.1. De eksisterende tilbagetagelsesaftaler

I december 2000 var tilbagetagelsesaftalerne med ti medlemsstater (Østrig, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Italien, Portugal, Spanien og Sverige) og med seks andre lande (Tjekkiet, Ungarn, Norge, Polen, Slovakiet og Slovenien) trådt i kraft.

Tilbagetagelsesaftalen med Benelux-landene, som blev underskrevet i 1998, blev godkendt ved det bulgarske ministerråds beslutning af 5.2.1999. Aftalen træder i kraft, når den er blevet ratificeret af Benelux-landene.

Tilbagetagelsesaftalen med Rumænien blev underskrevet den 23. juni 2000 og ratificeret af Bulgarien i november 2000. Den træder i kraft, når den er blevet ratificeret af Rumænien.

2.2. Yderligere skridt fra bulgarsk side

Der er fremlagt udkast til tilbagetagelsesaftaler med Irland, Det Forenede Kongerige, Letland, Estland, Ukraine, Kroatien, Rusland, Georgien, Tunesien, Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien; forhandlingerne med disse lande er i gang.

3. Yderligere skridt, som de bulgarske myndigheder har taget eller overvejer

3.1. Teknisk udstyr ved grænserne

De bulgarske myndigheder vil fortsætte med at modernisere og udbygge deres udstyr ved grænserne. Specielt planlægges det at købe tre moderne edb-systemer (VSC) til brug ved sekundær kontrol af dokumenter.

3.2. Grænsesamarbejde med Grækenland

Et samarbejdsprogram, som er underskrevet af repræsentanter for grænsebevogtnings- og grænsekontrolmyndighederne i de to lande, er ved at blive ført ud i livet. Bulgarien vil fremsætte forslag til en detaljeret handlingsplan, der skal gennemføres via direkte kontakter mellem migrationsmyndighederne i de to lande. Derudover undersøger Bulgarien muligheden for at udstationere en forbindelsesofficer i Grækenland.

3.3. Lovgivningsmæssige foranstaltninger

Ændring af udlændingeloven: ifølge udlændingelovens artikel 20 er de ansatte ved flyselskaber, turistvirksomheder og rejseselskaber, der leverer transporttjenester til udenlandske statsborgere, der rejser *til* Bulgarien, forpligtet til at kontrollere, at deres kunder har gyldige rejsedokumenter. Manglende overholdelse af denne forpligtelse kan straffes efter udlændingelovens artikel 51. De bulgarske myndigheder overvejer at ændre artikel 51, så forpligtelsen udvides til også at gælde for de selskaber, der leverer transporttjenester i forbindelse med rejser *fra* Bulgarien.

Ændring af den bulgarske lov om identitetspapirer: ifølge et udkast til ændring af artikel 76 udvides varigheden af det forbud mod at forlade landet, som bulgarske statsborgere kan pålægges, til to år.

3.4. Streng håndhævelse af de eksisterende retlige forpligtelser

De bulgarske politimyndigheder vil fortsætte deres bestræbelser på at sikre håndhævelse af alle de retlige forpligtelser, der påhviler rejseselskaber. Til det formål vil de opfylde deres behov for information gennem en intensivning af deres kontakter med medlemsstaterne inden for rammerne af politisamarbejdet.

3.5. Information til borgerne om visumfritagelsens præcise indhold

De bulgarske myndigheder er klar over, at det er nødvendigt at informere deres statsborgere præcist om den kommende visumfritagelse. Kort efter, at beslutningen var truffet den 1. december 2000, forklarede myndighederne, hvad det indebærer, at man kan rejse til EU uden visum, og især hvad det IKKE indebærer. Men for at undgå, at folk får for store forventninger, overvejer de at gennemføre endnu en informationskampagne, inden den nye visumforordning træder i kraft.

3.6. Information til rejseselskaberne

Det er blevet besluttet at etablere regelmæssige arbejdskontakter med henblik på udveksling af information mellem direktoratet for internationalt samarbejde i indenrigsministeriet, den bulgarske sammenslutning af rejseselskaber og medlemsstaternes konsulære tjenester. Disse kontakter skal specielt vedrøre følgerne af den nye ordning med visumfritagelse.

Konklusion

Det fremgår af de oplysninger, som de bulgarske myndigheder har sendt Kommissionen, og af Kommissionens rejse til Bulgarien, at Bulgarien råder over de retlige instrumenter, der er nødvendige for, at man kan bekæmpe ulovlig indvandring til, gennem eller fra bulgarsk område.

Hvad angår gennemførelsen af de juridiske instrumenter er det vigtigt, at der er tilstrækkelige ressourcer hvad personale og udstyr angår. Bulgarien har gjort en stor indsats på dette område og har planer om at gennemføre yderligere forbedringer fremover. Den hurtige indførelse af nye pas med en høj grad af dokumentsikkerhed og det nye edb-system for udstedelse af pas og visa er eksempler på Bulgariens indsats; det samme gælder udviklingen inden for grænsepolititjenesten siden dens oprettelse i 1997. Bulgarien vil ligesom de andre ansøgerlande være nødt til at prioritere uddannelse af personalet og effektive interne kontrol- og revisionsforanstaltninger højt.

Hvad angår repatriering af ulovlige indvandrere har Bulgarien tilbagetagelseaftaler med alle de medlemsstater, som vil anvende forordningen. Med undtagelse af aftalen med Benelux, som Bulgarien har ratificeret, men som endnu ikke er blevet ratificeret af Benelux-landene, er alle aftalerne trådt i kraft. Det er vigtigt, at de gennemføres fuldstændigt og korrekt.

Sammenfattende kan det konstateres, at Bulgarien i de seneste år har gjort en betydelig indsats, som man har forpligtet sig til at videreføre, både hvad angår visumordningen og mere generelt i forbindelse med forberedelserne til det fremtidige medlemskab af EU.

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 2.2.2001
KOM(2001) 61 endelig

BIND II

SITUATIONSRAPPORT
OM VISUMSPØRGSMÅL (RUMÆNIEN)

(forelagt af Kommissionen)

SITUATIONSRAPPORT

OM VISUMSPØRGSMÅL (RUMÆNIEN)

Rådet (retlige og indre anliggender) nåede den 1. december 2000 til politisk enighed om Kommissionens forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for denne forpligtelse. Rumænien opføres således på listen over lande, hvis statsborgere er fritaget for visumpligt. Fritagelsen træder dog først i kraft, når Rådet har truffet afgørelse herom på grundlag af en rapport udarbejdet af Kommissionen

Rådet har opfordret Kommissionen til at forelægge ovennævnte rapport senest den 30. juni 2001. Der skal heri redegøres for de forpligtelser, som Rumænien er rede til at påtage sig vedrørende ulovlig indvandring og ulovligt ophold, også med hensyn til repatriering af personer fra Rumænien, der opholder sig ulovligt i EU's medlemsstater. Rapporten skal ledsages af eventuelle anbefalinger. For at kunne tage stilling til nævnte forpligtelser på så tidligt et tidspunkt som muligt har Rådet imidlertid anmodet Kommissionen om en første rapport inden den 30. januar 2001.

Denne første situationsrapport fokuserer på:

- Grænsekontrol
- Visumpolitik
- Sikkerhed i forbindelse med rejsedokumenter
- Tilbagetagelsesaftaler.

Rapporten er baseret på de oplysninger, som Kommissionen har indhentet i løbet af førtiltrædelsesfasen, især de bemærkninger, der blev forelagt af Rumænien den 15. januar 2001 som svar på Kommissionens forespørgsel af 18. december 2000. Kommissionen stiller den dokumentation, der er modtaget fra Rumænien, til rådighed for medlemsstaterne.

1. Grænsekontrol

1.1. Institutionsopbygning

Der blev i 1999 etableret et fælles rumænsk grænsepoliti ledet af generaldirektoratet for grænsepoliti. Det trådte i stedet for det nationale hovedkvarter for grænsevagter og direktoratet for grænsepoliti. Det har kompetence over samtlige statens grænser og har således også overkommandoen over kystbevogtningen. Omdannelsen blev fulgt op af en handlingsplan udarbejdet af generalinspektoratet for grænsepolitiet. Den indeholder foranstaltninger vedrørende modernisering, udvikling og drift af denne institution i perioden 2000-2004 og helt frem til 2008. Planen indeholder følgende afsnit: modernisering af lovgivningen, institutionsopbygning, forvaltning af menneskelige ressourcer og logistik. Som følge heraf trådte en reform af grænsepolitiets regionale kommandostruktur i kraft den 1. juli 2000. Derved bortfaldt der et beslutningsniveau, der etableredes en regional kommandostruktur med kun ét niveau, og der skete en omfordeling af personalet, der derved fik mere konkrete

opgaver. Desuden er det tanken, at grænsepolitiets kontrolkapacitet skal forøges gennem anvendelse af moderne udstyr.

På lovgivningsområdet blev der i 2000 udarbejdet udkast til to nye love. Det ene vedrører det rumænske grænsepolitis struktur og funktion, det andet forvaltningen af statsgrænserne. Udkastene er på det nyvalgte parlaments prioritetsliste.

Professionaliseringen af grænsepolitiet er i gang, og udskiftningen af værnepligtige med kontraktansatte politifolk vil blive afsluttet i løbet af 2002. Grænsepolitiet tæller for øjeblikket i alt 23 000 ansatte. De organisatoriske reformer vil blive fulgt op af bedre personaleuddannelse. Der vil blive udviklet nye uddannelsesmetoder, der er tilpasset den nye organisationsform. I løbet af første halvår af 2001 vil gennemførelsen af et tvillingeprojekt sammen med medlemsstaterne blive påbegyndt. Dette vil hjælpe Rumænien med at få udviklet en uddannelsesstrategi og moderniseret uddannelsesinstitutionerne. Inden for rammerne af dette projekt vil personalet blive uddannet i moderne personaleforvaltningsmetoder, indsamling og behandling af information af betydning for grænsekontrollen samt moderne metoder til kontrol af rejsedokumenter. Kontinuiteten i de nye uddannelsesmetoder vil blive sikret ved at uddanne et antal lærere. Et andet vigtigt spørgsmål, som de rumænske myndigheder beskæftiger sig med, er hvorledes man kan forebygge og bekæmpe korrupsion inden for grænsepolitiet. I medfør af bestemmelserne i den for nylig vedtagne lov om forebyggelse og bekæmpelse af korrupsion er der nu ved at blive truffet en række foranstaltninger, bl.a. et nyt internt reglement, forebyggende kontroller og ad hoc-kontroller udført på alle grænsepolitistationer af overordnet personale eller af særlige enheder fra Indenrigsministeriet, offentliggørelse af korrupsionssager, øjeblikkelig afskedigelse af grænsepolitifolk, der er indblandet i korrupsion, efterfulgt af retsforfølgelse af de pågældende. Hvad angår samarbejdet på tværs af grænserne er der indgået bilaterale aftaler med nabostater om fælles foranstaltninger til bekæmpelse af korrupsion ved grænsekontrolstederne.

1.2. Investeringsprogrammer og teknisk udstyr

Når det drejer sig om teknisk udstyr af relevans for denne rapport, kan den nuværende situation beskrives som følger: Der findes en database med oplysninger om alle typer af rejsedokumenter. Heri registreres alle personer og køretøjer, der kontrolleres ved grænserne. Der er adgang til databasen fra alle grænsekontrolsteder, og der er optisk læseudstyr til rådighed. Der er offentliggjort et udbud vedrørende udstyr til en værdi af 9,3 mio. EUR. Dette udstyr indgår i de projekter vedrørende retlige og indre anliggender, der i 1999 og 2000 finansieres via Rumæniens nationale Phare-programmer (der omfattede en samlet støtte på 33 mio. EUR). Disse programmer drejer sig hovedsagelig om at styrke grænsekontrollen ved grænserne til Moldova og det sydlige Ukraine. Indenrigsministeriet er klar over, at der er behov for yderligere investeringer i udstyr (f.eks. skal flere grænseovergangssteder udstyres med VSC-apparatur til afsløring af falske dokumenter). Den forsinkede gennemførelse af investeringsprogrammer og mangelen på udstyr skyldes, at der ikke er tilstrækkelige finansielle ressourcer, at det tager tid at udarbejde tekniske specifikationer og udbudsmateriale, og endelig at også udbudsproceduren og indgåelsen af kontrakter tager tid.

1.3. Lovbestemmelser og statistikker vedrørende grænsepassage

Lov 56/1992 om Rumæniens statsgrænser, som ændret og suppleret ved lov 98/2000, indeholder definitioner på lovlig og ulovlig grænsepassage. Overtrædelse af bestemmelserne om grænsekontrol og statsgrænser kan straffes med strafferetlige sanktioner (fængsling) eller administrative bøder, hvis størrelse afhænger af, hvor alvorlig overtrædelsen er. Ifølge artikel 6 i denne lov foregår "personers, transportmidlers og varers lovlige passage af Rumæniens statsgrænse via grænsekontrolstederne. Lovlig passage af Rumæniens statsgrænse kan også foregå andre steder, på de betingelser, der er fastsat i aftaler eller konventioner mellem Rumænien og dets nabolande". Ifølge artikel 69 i samme lov "betragtes ulovlig grænsepassage i forbindelse med indrejse og udrejse af landet som en overtrædelse af straffeloven, der kan straffes med fra 3 måneders til 2 års fængsel". Straffene er ens for rumænske og andre statsborgere.

Grænsepolitiet arbejder på den måde, at både udenlandske og rumænske pas stemples ved både ind- og udrejse, og alle rumænske og andre statsborgere, der ankommer til eller forlader landet, registreres i en database. Hvis en person overtræder bestemmelserne om indrejse i landet, stempler det rumænske grænsepoliti passet med et særligt stempel, der forbyder adgang i en periode på mellem 6 måneder og 1 år, afhængigt af, hvor alvorlig overtrædelsen er. Den bilaterale aftale mellem Rumænien og Moldova om deres egne statsborgeres passage af de fælles grænser udgør en undtagelse herfra, idet den giver statsborgerne i de to lande mulighed for at rejse mellem de to lande udelukkende på grundlag af deres identitetskort. Aftalen vil dog blive opsagt med virkning fra den 1. juli 2001. Fra det tidspunkt skal statsborgere fra Moldova være i besiddelse af pas ved indrejse til Rumænien.

I perioden 1998-2000 begik rumænske og udenlandske statsborgere 135 271 strafbare overtrædelser af bestemmelserne om statsgrænser og told. Blandt disse overtrædelser drejede 73 893 sig om ulovlig grænsepassage eller forsøg herpå, de fleste heraf ved grænseovergangssteder (ca. 93,5%).

I perioden 1998-2000 blev 10 524 udenlandske statsborgere nægtet udrejse fra Rumænien. 2 333 af dem ønskede at rejse til en EU-medlemsstat. De fleste af dem var fra Afghanistan, Irak, Iran, Pakistan, Tyrkiet og Kina. Grundene til, at de blev nægtet udrejse, var ugyldige rejsedokumenter, overtrædelse af toldbestemmelser, anvendelse af falsk pas, falsk visum eller forsøg på indrejse skjult i transportmiddel.

I perioden 1998-2000 blev 27 409 rumænske statsborgere nægtet udrejse fra Rumænien. Heri er medregnet personer, der var genstand for kriminel efterforskning, var prøveløsladt eller eftersøgt for andre overtrædelser (1 069 personer), personer, der anvendte falsk pas (1 224 personer), personer skjult i transportmidler (357 personer) og personer med ugyldige rejsedokumenter (4 706 personer). I 7 356 tilfælde angives der således en bestemt grund. Der foreligger ingen oplysninger om, hvilke begrundelser der blev anvendt i de øvrige tilfælde.

1.4. International transit i rumænske lufthavne

Den procedure, der anvendes på udenlandske statsborgere () i transit i Bukarest Otopeni Lufthavn såvel som i andre internationale lufthavne i Rumænien, er baseret på en bestemmelse i loven om statsgrænser. Det hedder heri, at rejsedokumenter ikke kontrolleres, når det drejer sig om passagerer i transit, medmindre de pågældende

forlader lufthavnen. Det hedder endvidere, at de får udstedt boardingpas til deres videre flyrejse af de kompetente instanser i de rumænske luftfartsselskaber. Som en undtagelse herfra skal statsborgere fra Afghanistan, Bangladesh, Etiopien, Indien, Irak, Ghana, Nigeria, Somalia, Sri Lanka og Den Demokratiske Republik Congo, der transiterer gennem rumænske internationale lufthavne, være i besiddelse af transitvisum, der skal være udstedt af rumænske ambassader eller konsulater i udlandet før deres afrejse.

Ifølge loven om statsgrænser kan transitpassagerer, i tilfælde af force majeure, hvor et internationalt luftfartsselskab ikke kan fortsætte sine flyvninger, og hvor transitpassagererne ikke umiddelbart har nogen trafikforbindelse, "efter anmodning få tilladelse til at tage ind til byen, indtil det næste fly afgår, eller til at krydse rumænsk område med andre transportmidler, under anvendelse af et transitvisum, der udstedes af grænsekontrolstedet eller af de territoriale pasenheder".

I praksis er disse bestemmelser imidlertid blevet forbedret gennem en samarbejdsprotokol mellem generalinspektoratet for grænsepoliti og det nationale selskab for international flytransport "TAROM S.A". Ifølge denne protokol kontrollerer grænsepolitiet, efter anmodning fra TAROM-repræsentanter, gyldigheden af rejsedokumenter og visa, specielt for statsborgere fra lande med stort potentiale for indvandring og intentioner om at nå frem til EU-medlemsstater.

2. Visumpolitik

2.1. Lande med visumpligt

Pr. 1. januar 2001 omfatter den rumænske liste over lande, hvis statsborgere skal have visum for at indrejse i Rumænien, 156 lande (mens 35 lande, herunder EU's medlemsstater, er på listen over lande, hvis statsborgere ikke skal have visum for at indrejse i Rumænien). 86 lande, hvis borgere har visumpligt, og hvorfra der erfaringsvis er mange, der udvandrer, er underkastet strengere visaregler. Statsborgere fra disse lande får kun lov til at indrejse i Rumænien, hvis de er i besiddelse af en bekræftet invitation, og hvis der er stillet en bankgaranti til rådighed for de rumænske myndigheder, som disse kan anvende i tilfælde af tilbagesendelse. Der udstedes først visum, når invitationens ægthed er kontrolleret.

Statsborgere fra Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Kasakhstan, Kirgisistan, Turkmenistan, Tadsjikistan og Usbekistan skal være i besiddelse af en bekræftet invitation, men der stilles ikke krav om bankgaranti.

Der er en række lande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved indrejse til EU-medlemsstater, men som ikke er underkastet dette krav ved indrejse i Rumænien. Det drejer sig om følgende: Bosnien-Hercegovina, Forbundsrepublikken Jugoslavien, FYROM, Tyrkiet, Rusland, Ukraine og Moldova. Rumænien har henvendt sig til Ukraine og Rusland for at få indført visumpligt for personer med almindeligt turistpas. I forhold til Moldova vil første skridt være, at der fra 1. juli 2001 bliver pligt til at være i besiddelse af pas ved passage af grænsen. Ifølge de rumænske myndigheder vil indførelsen af visa for Bosnien-Hercegovina, Forbundsrepublikken Jugoslavien, FYROM og Tyrkiet blive drøftet i forbindelse med udviklingen af forbindelserne mellem EU og de pågældende lande.

2.2. Sikkerhedsforanstaltninger indbygget i de anvendte procedurer

Siden den 1. januar 2000 har det været en generel regel, at visa kun kan fås på rumænske ambassader og konsulater. Anvendelsen af denne regel blev udskudt for EU-borgere og statsborgere fra en række andre lande. Med virkning fra den 1. januar 2001 har Rumænien ensidigt besluttet at ophæve visumkravet for EU-statsborgere. Fra samme dato er det kun statsborgere, der ikke skal have visum for at indrejse til EU-medlemsstater, der kan opnå visum ved grænseovergangene. Da hovedreglen nu er, at der ikke kan opnås visum ved grænseovergangene, har de rumænske myndigheder mere tid til at kontrollere visumansøgningerne. De nye regler ligger på linje med de principper, der anvendes af EU-medlemsstaterne. Dertil kommer, at rumænske ambassader og konsulater udelukkende udsteder visum på grundlag af princippet om territorialt ansvar. Ifølge dette princip udsteder de kun visum til statsborgere fra det eller de lande, hvortil de er akkrediteret, og først efter at have checket listen over personer, som er nægtet indrejse i Rumænien. Ved ansøgninger fra statsborgere fra andre lande skal der indhentes forhåndstilladelse fra det rumænske Indenrigsministerium. Den 1. januar 2001 blev der indført en standardformular for visumansøgning, der gør det muligt at spore alle ansøgninger, både dem, der er imødekommet, og dem, der er afvist.

Der er udarbejdet et projekt med henblik på etablering af et on-line kommunikations-system mellem ambassader og konsulater, grænsekontrolsteder og centrale visumudstedende myndigheder (Indenrigsministeriet, Udenrigsministeriet). Første fase af dette projekt, der finansieres via grænseprogrammet under Phare 2000, og som skal starte i løbet af første halvår af 2001, vil formodentlig komme til at omfatte ambassader og konsulater i 10 lande. Netværket vil senere blive udvidet til at omfatte alle ambassader og konsulater.

3. Sikkerhed i forbindelse med rejsedokumenter

3.1. Rumænske pas

Rumænske pas fremstilles for øjeblikket efter en sikkerhedsmæssigt tilfredsstillende teknik, der opfylder de internationale specifikationer for maskinlæsbare pas. Passene er dog ikke helt i overensstemmelse med EU's standarder og må udskiftes. Der forhandles med pasfabrikanter om trykning af nye pas. Det er besluttet, at de nuværende pas skal være gyldige, indtil de udløber, og at hele udskiftningsprocessen skal være afsluttet inden den af EU-rådet angivne dato (1.4.2004). Der er for øjeblikket 4 200 000 turistpas i cirkulation. Udskiftningen af pas vil først kunne starte, når et udkast til bekendtgørelse er vedtaget af regeringen. Udskiftningen forventes at starte i andet kvartal af 2001.

3.2. Proceduren for udstedelse af rumænske identitetskort og rejsedokumenter

Rumænske pas udstedes decentralt på amtsplan ved hjælp af et edb-system. Der er således 41 centre, der udsteder pas, ét i hvert amt. På centralt plan findes der en national database, der indeholder information om alle udstedte pas og deres indehavere. Det er pasdirektoratet under Indenrigsministeriet, der har det overordnede ansvar for udstedelsen af pas.

Rumænske identitetspapirer udstedes af de enkelte amters folkeregistre, der har ansvaret for registrering af hver enkelt persons hjemsted og bopæl. Papirerne

udstedes på grundlag af et ansøgningsskema og officielle dokumenter som f.eks. fødselsattester, der tjener som bevis for ansøgerens navn, ægteskabelige stilling, rumænsk statsborgerskab, bopæl og eventuelt militære status. Rumænske ambassader og konsulater i udlandet udsteder ikke identitetskort eller almindelige pas, men kan alene udstede "konsulære pas". Sådanne pas udstedes til rumænske statsborgere, som ikke længere er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, fordi det er udløbet under deres ophold i udlandet, eller fordi de har mistet eller fået frastjålet deres pas.

Beholdningen af blankopas (ikke personaliserede pas) findes i pasdirektoratets hovedkvarter. Blankopassene er registreret på edb. Leveringen af blankopas til amtsmyndighederne sker gennem Indenrigsministeriets postkontor. Information om sådanne leverancer og serienumrene på de leverede pas indkodes i edb-systemer. Både udstedelse og forvaltning er således edb-styret. Siden det nuværende system blev indført i 1994, har der ikke været tilfælde af stjålne eller bortkomne blankopas. Der findes ikke blanko-identitetskort, fordi de fremstilles ved hjælp af edb-teknik, der som råmateriale anvender en særlig type foldepapir og tyndt plastic til laminering. Foruden de normale identitetskort findes der også midlertidige ID-kort. Disse midlertidige ID-kort fremstilles i særlige printerenheder, på filigranpapir, med sikkerhedselementer, i serier, i pakker à 25 stk., og der holdes regnskab med dem både efter serienummer og udstedende enhed. De opbevares af specielt udnævnte medarbejdere og på meget sikre steder.

3.3. Stjålne dokumenter

Den nationale database over udstedte pas indeholder oplysninger om mistede eller stjålne pas og kan anvendes on-line af generalinspektoratet for grænsepoliti og af Udenrigsministeriet. Grænsepolitiets kontrolposter råder endnu ikke over et kommunikationssystem, der giver on-line adgang til de centrale databaser, og en del af det IT-udstyr, der findes ved nogle grænsekontrolposter, giver ikke mulighed for on-line adgang. Der kører et pilotprojekt, finansieret over Phare 2000-programmet, der skal give grænseposterne langs dele af den nordøstlige grænse on-line adgang til de centrale databaser.

De rumænske grænsemyndigheder udfører en ekstra kontrol af rejsedokumenter, når rejsende stiger om bord på fly for at rejse til EU-medlemsstater. Der udveksles data med tyske og franske forbindelsesofficerer i Rumænien, specielt oplysninger om netværk, der handler med blankopas og visa stjålet fra Schengenlande. Denne form for samarbejde og udveksling af oplysninger vil kunne udvides til at omfatte stjålne eller bortkomne rumænske pas og ID-kort. Der findes i den rumænske straffelov forskellige bestemmelser om dokumentfalsk. Sanktionerne varierer efter, hvor alvorlig handlingen er, hvor farlig den er for samfundet, og hvilken afsmittende virkning den vil kunne få. Der sondres i den rumænske lovgivning ikke mellem, om falske dokumenter er rumænske eller udenlandske.

4. Indvandringspolitik

Rumænien har ikke en fuldt udbygget lovgivning om ulovlig indvandring, eftersom udlændingeloven fra 1969 ikke er blevet afløst. Den rumænske regering forsøger nu at fremskynde parlamentets vedtagelse af udkastet til ny udlændingelov, så det kan vedtages i første kvartal af 2001. Hvad angår rumænske statsborgeres tendens til udvandring viser UNHCR's statistikker, at Rumænien i sammenligning med andre

ansøgerlande har et stort antal asylsøgere. I perioden januar-september 2000 forelagde rumænske asylsøgere 6 960 ansøgninger i Europa og Nordamerika.

4.1. Lovbestemmelser om rumænsk statsborgerskab

Visse medlemsstater har påstået, at rumænske konsulater accepterer, at deres egne statsborgere opgiver deres statsborgerskab, uden at kontrollere, at de har opnået statsborgerskab i et andet land. Hvis der findes en sådan praksis, vil det kunne vanskeliggøre tilbagesendelse af ulovlige indvandrere fra Rumænien. Rumænske konsulater har imidlertid ingen retslig myndighed til at godkende opgivelse af rumænsk statsborgerskab. Ifølge rumænsk lovgivning har et udvalg under Justitsministeriet ansvaret for at behandle ansøgninger om opgivelse af rumænsk statsborgerskab. Udvalget gennemgår sådanne ansøgninger og udfærdiger derefter en rapport herom til Justitsministeriet. I en sådan rapport anføres det altid, om de retslige betingelser for at opnå eller give afkald på rumænsk statsborgerskab er opfyldt. Ansøgning om opgivelse af rumænsk statsborgerskab godkendes på betingelse af, at den pågældende person ikke er sigtet eller dømt i en straffesag og ikke retsforfølges på grund af gæld. Dertil kommer, at den pågældende skal have opnået statsborgerskab i et andet land eller have søgt herom og fået bindende tilsagn om at ville opnå statsborgerskab.

Der gælder restriktioner for rumæneres udrejse af landet, hvis de er dømt for forbrydelser begået i udlandet eller i Rumænien. Dette gælder også for rumænere, der er blevet udvist i henhold til en tilbagetagelsesaftale. Ifølge rumænsk lov inddrages de pågældendes rejsedokumenter for en periode af højst 12 måneder, men der er stillet forslag om, at denne periode skal forlænges til 3 år.

4.2. Transportørers ansvar

I loven om den rumænske statsgrænse hedder det, at "personer, der ad luft-, sø- eller landevej bringer udenlandske statsborgere ind på rumænsk område, der ikke er i besiddelse af rejsedokument, som har forfalsket pas eller dokumenter, eller som skjules i transportmidlet", straffes med en bøde på fra 3 til 15 millioner leu. Det overvejes nu at forhøje bøden. Ifølge det udkast til udlændingelov, der skal vedtages i første kvartal af 2001, påtager transportører sig et ansvar, hvis de bringer udlændinge til Rumænien, som ikke opfylder betingelserne for så vidt angår rejsedokumenter og visa.

4.3. Udvisning af udlændinge

Udlændinge, der ikke overholder bestemmelserne i udlændingeloven, udvises til det land, de stammer eller er udrejst fra, eller til destinationslandet. Det er Indenrigsministeriet, der har ansvaret for udvisning. Indtil udvisningen kan effektueres, opholder udlændingen sig i særlige lejre, der henhører under Indenrigsministeriet. Når det afgøres, om man skal udvise en udlænding, der har begået kriminalitet, ses der på omstændighederne således som foreskrevet i straffeloven og retsplejeloven.

Rumænien er transitland for ulovlig indvandring til EU. Antallet af udlændinge, der nægtes indrejse i Rumænien, har i de senere år ligget på ca. 40 000 om året, men det anslås, at 40 000 udlændinge krydser grænsen ulovligt med det formål at nå frem til EU. Ifølge de rumænske myndigheder opholder 20 000-30 000 udlændinge sig

midlertidigt i Rumænien, hvor de afventer en gunstig lejlighed til at rejse vestpå. Flertallet af de ulovlige indvandrere kommer fra Asien og Afrika. Det mest almindelige indrejsested er grænsen til Moldova.

5. Tilbagetagelsesaftaler og internationalt samarbejde

5.1. Lande, hvormed Rumænien har indgået tilbagetagelsesaftaler

Rumænien har indgået tilbagetagelsesaftaler med alle medlemsstater undtagen Det Forenede Kongerige og Portugal. Disse aftaler er alle trådt i kraft undtagen aftalerne med Finland og Irland, der er undertegnet, men endnu ikke ratificeret. Desuden er der indgået 6 tilbagetagelsesaftaler med ansøgerlande (Polen, Slovakiet, Tjekkiet, Slovenien, Ungarn og Bulgarien). Den rumænske regering vil genforhandle tilbagetagelsesaftalerne med Østrig og Ungarn for at ajourføre og tilpasse dem til EU's anbefalinger og standarder. De nødvendige interne procedurer vil blive afsluttet i løbet af andet halvår af 2001.

Den rumænske regering vil foreslå Det Forenede Kongerige, Portugal, Cypern og Malta, at der straks indledes forhandlinger om tilbagetagelsesaftaler. I samme forbindelse vil et lignende forslag, selv om det ikke har samme praktiske betydning og prioritet, blive stillet de kompetente myndigheder i de baltiske lande (Estland, Letland og Litauen), så hele området er dækket, også ansøgerlandene.

Uden for EU og ansøgerlandene er der indgået tilbagetagelsesaftaler med Schweiz, Indien og Kroatien. Der er forhandlinger i gang med Egypten, Ukraine og FYROM, mens der er udarbejdet udkast til tilbagetagelsesaftaler med Moldova, Afghanistan, Bangladesh, Sri Lanka, Pakistan, Israel og Libanon. For at stoppe den ulovlige indvandring fra Mellemøsten, Asien og Afrika har de rumænske myndigheder sat sig som mål at rette diplomatisk henvendelse med henblik på at få indgået tilbagetagelsesaftaler med lande i disse områder. Denne proces forventes at vare frem til 2005.

Tilbagetagelsesaftalerne dækker også tredjelandstatsborgere, når det gælder aftalerne med Frankrig, Tyskland, Grækenland, Østrig, Danmark, Finland, Irland og Sverige. Også aftalerne med Bulgarien, Slovenien, Kroatien og Ungarn dækker tredjelandstatsborgere, mens de øvrige aftaler kun omfatter statsborgerne i de kontraherende lande. De rumænske myndigheder regner ikke med, at der vil være problemer med at anvende tilbagetagelsesaftalerne, og ser helst, at problemerne i forbindelse med fortolkning af et bilag om statsløse søges løst bilateralt.

5.2. Tilbagesendelse til Rumænien

Ifølge de eksisterende tilbagetagelsesaftaler accepterer de rumænske myndigheder uden særlige formaliteter at tilbagetage rumænske statsborgere, der befinder sig ulovligt i en kontraherende stat, og som her pågribes og udvises af det pågældende land myndigheder. De rumænske myndigheder accepterer dem, selv når de pågældende ikke er i besiddelse af et gyldigt pas eller identitetskort, hvis det kan bevises eller må formodes, at de pågældende personer har rumænsk statsborgerskab.

Rumænsk statsborgerskab dokumenteres ved et rumænsk pas, et andet rejsedokument udstedt af de rumænske myndigheder eller ved et gyldigt rumænsk identitetskort. En person formodes at have rumænsk statsborgerskab på grundlag af

et udløbet turistpas, andet rejsedokument eller identitetskort, kørekort, arbejdstilladelse, sømandsbog, overbevisende vidneudsagn eller den pågældendes egen erklæring, forudsat at vedkommende taler rumænsk. Hvis der fortsat hersker tvivl om den dokumentation, der er forelagt for at bevise eller sandsynliggøre rumænsk statsborgerskab, checker de rumænske konsulære myndigheder personens identitetsdata med Indenrigsministeriets pasdirektorat. Denne myndighed meddeler hurtigst muligt, om de oplyste persondata stemmer, og om personen har rumænsk statsborgerskab. Denne procedure vil formodentlig blive forbedret, når der som planlagt indføres et on-line edb-system.

Ifølge rumænske tal blev 19 714 rumænske statsborgere tilbagesendt til Rumænien i 1998 (10 747 fra EU-medlemsstater), mens de tilsvarende tal for henholdsvis 1999 og 2000 var 23 036 (10 312 fra EU-medlemsstater) og 21 411 (9 003 fra EU-medlemsstater).

Det nationale flygtningekontor har truffet foranstaltninger, der skal gøre det lettere at tilbagetage og reintegrere rumænske statsborgere, der har søgt om asyl i EU-medlemsstater. F.eks. er der i samarbejde med Den Internationale Organisation for Migration (IOM) ved at blive udarbejdet et pilotprogram for tidligere rumænske asylsøgere fra Belgien, Nederlandene og Finland. I en anden sammenhæng er der ved at blive udarbejdet en treårig aftale med IOM vedrørende social og erhvervsmæssig integration af kvinder, der har været ofre for international menneskehandel, og Indenrigsministeriets lovgivningsprogram for 2001 omfatter udarbejdelse af en lov om integration. Der vil formodentlig også blive tale om foranstaltninger for anerkendte flygtninge og tilbagesendte rumænske statsborgere.

Statistikken over frivilligt repatrierede rumænere viser, at der var 1 292 i 1998, 863 i 1999 og 587 i 2000.

5.3. Forbindelsesofficerer

Hvad angår udveksling af forbindelsesofficerer har de rumænske myndigheder, både af budgetmæssige grunde og fordi den lovgivningsmæssige ramme mangler, endnu ikke udnævnt faste forbindelsesofficerer i EU-medlemsstaterne. Indenrigsministeriet har - i forbindelse med gennemførelsen af tilbagetagelsesaftaler, efter anmodning fra visse ansøgerlande og medlemsstater og på bilateralt grundlag - sørget for, at politifolk med ansvar for bekæmpelse af ulovlig indvandring har kunnet være til stede i de pågældende lande i begrænsede perioder (1-3 måneder). Disse forbindelsesofficerer vil blive finansielt støttet af modtagerlandenes myndigheder.

Det er hensigten, at der i de vigtigste EU-medlemsstater efterhånden skal oprettes kontorer med attacheer for indre anliggender, især i de lande, der er målet for personer, der ulovligt indvandrer via Rumænien. Etableringen afhænger af, om de nødvendige finansielle midler kan findes og mobiliseres, og af, om man kan finde og uddanne det fornødne personale. Indtil der er fundet en endelig løsning på disse problemer, vil man forsøge at finde midlertidige løsninger.

Hertil kommer, at en række medlemsstater (Belgien, Danmark, Frankrig, Tyskland, Italien, Det Forenede Kongerige og Spanien) og nogle tredjelande (Australien, Israel, Rusland, USA og Ukraine) har udnævnt officerer eller attacheer for indre anliggender/politianliggender, med eller uden bopæl i Rumænien.

6. Konklusion

Med henblik på udarbejdelsen af den rapport, der skal foreligge den 30. juni 2001, vil Kommissionen fortsætte samarbejdet med de rumænske myndigheder for at finde frem til, hvilke forpligtelser Rumænien er rede til at påtage sig, hvilke midler landet vil anvende for at opfylde disse forpligtelser, og hvorledes tidsplanen skal se ud. Desuden vil Kommissionen bistå med at finpudse den køreplan, som den rumænske regering har udarbejdet med dette formål.